
Публикуван на: 06-10-2010

Източник: [Портал Европа](#)

Интервю на Портал ЕВРОПА с българския евродепутат Метин Казак

Българският евродепутат Метин Казак (АЛДЕ, ДПС) е заместник-председател на Подкомисията по правата на човека и член на Комисията по международна търговия, Делегация в Съвместния парламентарен комитет ЕС-Турция, Комисия по външни работи и Делегация за връзки с Арабския полуостров. **Коя, според Вас, е най-голямата пречка пред пълноценното интегриране на ромите в България, а и в Европейския съюз? Необходимо ли е всъщност цялостно интегриране на ромите, или е нужен друг подход, чрез който да запазят своята култура, без тя да се сблъсква с културата на мнозинствата?**

Интеграция на ромите е необходима дотолкова, доколкото техният начин на живот да отговаря на стандартите за гражданственост през 21 век в страна-членка на Европейския съюз. Децата им да посещават училище, да плащат данъци и осигуровки, въобще да са пълноценни граждани, които имат права, но изпълняват и своите задължения. Всичко това не е в противовес на техните културни традиции, а напротив - нека са различни, нека са емоционални. Това е богатство, богатство за България и за Европейския съюз.

Каква може да е ролята на Европейския парламент при разрешаването на проблемите около интеграцията на ромите? Възнамерявате ли да развиете позицията на ЕП по въпроса?

Европейският парламент е един катализатор. Място, където се обсъждат всички важни теми и наболели процеси, касаещи Европейския съюз, и в този смисъл темата за ромите, тяхната интеграция, съобразена с културната им идентичност и всички особености, произтичащи от това, разбира се, че е и ще бъде тема на обсъждане в Европейския парламент.

На последната пленарна сесия на ЕП беше приета специална резолюция, чийто съвностиел съм и аз, в която се изразява тревога относно експулсирането на групи български и румънски граждани от ромски произход от страна на Франция. Трябва да се изработи цялостна и общоевропейска стратегия за интеграция на ромите в ЕС с конкретни практически стъпки, които в най-голяма степен да са полезни както за ромите, така също и за целия Европейски съюз.

В свое интервю по темата казвате, че е необходима общоевропейска стратегия за интеграция на ромите и на първо място "инвестиции и мерки за подобряване на достъпа до качествено образование на ромските деца". Бихте ли развили своята идея за приоритетите на такава стратегия?

Според мен един от основните фактори за маргинализирането на ромската общност от останалите слоеве в българското общество е в нивото на образованост сред хората от този етнос. Причините това да е така са много: ниската мотивация на учителите в средните и основни училища в така наречените ромски махали, оттам и на самите деца, средата в семейството, сегрегирането на тези

деца в отделни "ромски" училища, липсата на дългосрочна държавна стратегия по този въпрос, и най-важното - реално изпълнение на поставените цели.

Всичко това допринася за маргинализацията на тези деца и с оглед на тежкото финансово състояние, в което се намират техните родители. Мисля, че трябва да бъде изготвена общоевропейска стратегия за интеграция на ромите, в която основен компонент да бъде образованието и съответната помощ за тези семейства, които нямат финансов ресурс да подпомогнат образованието на своите деца.

Обръщат ли се граждани към Вас, в качеството Ви на евродепутат и бивш национален заместник-омбудсман, по въпроси, свързани с интеграцията на малцинствата?

В информационните ми офиси в страната - София, Добрич, Видин и Шумен идват граждани, които се интересуват от темата за интеграция на малцинствата. Опитвам се чрез превантивни мерки да бъда полезен в тази насока.

Организираме тематични конференции, кръгли маси и семинари по темата, като се опитваме да насочим общественото мнение към толерантния, демократичен и взаимоприемлив тон при обсъждането и вземането на решения по този казус. Провеждал съм международна конференция по въпроса за приемането на хората с различна от българската етническа принадлежност в Българската армия и полиция. Семинар на тема "Религиозно многообразие и анти-дискриминация" предстои съвсем скоро и една инициатива относно дискриминацията и нивото на толерантност между етносите в България.

Как оценявате националната позиция по проблема с депортирането на роми от Франция? Какви са уроците от досегашните усилия по проблема?

Трябва да има ясно регламентиран механизъм на правна основа, как да се действа в подобна ситуация. Не е добре, когато има масово репатриране на голям брой хора от една страна в друга, а признакът да е етнически. Виждате, че дори водещи европейски страни като Франция и Испания например нямат единно становище по въпроса.

Друг е въпросът, че този проблем никога не е бил решен в България. Аз категорично не чух и официалното становище на българските власти по актуалния въпрос за депортирането на българските и румънските роми от Франция.

Според Вас проблемите с интегрирането на роми в ЕС ще се повлияят при следващото разширяване на Съюза?

Не, но могат да насочат общественото мнение и европейските политици към вътрешната кохезия в самия Европейски съюз. Има много теми, които са в дневния ред на страните-членки на ЕС, като ромската и тяхното обсъждане е напълно нормално в една демократична среда между 27 суверени държави.

В редица държави на ЕС, последно в Холандия, в националните парламенти влизат представители на крайни, националистически политически сили. Очакват ли тази тенденция да повлияе на формирането на политиките за малцинствата в Европа и как?

Може да се отбележи, че има някаква тенденция в европейски мащаб за подем сред крайните националистически сили. Според мен тяхната сила се корени в недостатъчната информираност на хората за реалните причини, пораждащи проблемите и крайно популисткия език на лидерите на тези формации. Чужденците не са проблем на страните от ЕС - напротив, те са необходимост. Европа има нужда от млади подготвени специалисти във всяка една сфера. Бъдещето на Европа е в интегрирането именно на тези млади, перспективни и горящи от желание да се докажат хора от

други страни независимо от техния етнос, религия или културна идентичност.

Интервю на Мая Цанева